

ÎNCHEIERE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Tudorița Buza și Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Tudorița Buza împotriva Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției, cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea prezentării informației, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Tudorița Buza, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției, a fost casată parțial hotărârea din 05 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și în această parte a fost emisă o nouă decizie prin care s-a declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Tudorița Buza împotriva Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției, cu privire la repararea prejudiciului moral, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută,

c o n s t a ț ă:

La 02 mai 2019 Tudorița Buza, a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției, cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea prezentării informației, repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta Tudorița Buza a indicat că la 04 aprilie 2019, prin intermediul cancelariei Inspectoratului Național de Patrulare, a fost înregistrată cererea lui Tudorița Buza, cu privire la eliberarea informației prin care a solicitat prezentarea următoarelor informații: fotografiile efectuate de către angajatul Inspectoratului Național de Patrulare, la întocmirea procesului-verbal nr. MAI04 610734 din 15 martie 2019 și menționat în procesul-verbal nominalizat supra la secțiunea „Anexe”, copia certificată de pe buletinul metrologic al sistemului de

măsurare a vitezei Iskra-Video 11795 D; copia certificată de pe certificatul ce atestă competența angajatului Inspectoratului Național de Patrulare, la utilizarea sistemului de măsurare a vitezei Iskra - Video 11795 D; copia certificată de pe fișa de dislocare din data de 15 martie 2019 din care făcea parte agentul Inspectoratului Național de Patrulare. Actele menționate supra au fost solicitate din motiv că, în momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție MAI04 610734 din 15 martie 2019, pe numele reclamantei, angajatul Inspectoratului național de patrulare, Sergiu Moga, a refuzat nejustificat să le prezinte. Cererea solicitantului a fost înaintată în temeiul art. art. 6, 10, 11, 16 al Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, art. 425 Cod contravențional al Republicii Moldova, în scop de a prezenta probe instanței de judecată, cât și pentru informarea proprie asupra circumstanțelor cauzei.

Reclamanta Tudorița Buza a relatat că Inspectoratul Național de Patrulare, urma să elibereze răspuns, la cererea solicitantului adresată la 04 aprilie 2019, până la data de 25 aprilie 2019, adică în termen de 15 zile lucrătoare, potrivit art. 16 al Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație.

Reclamanta a menționat că până la ziua înregistrării prin intermediul cancelariei Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a cererii de chemare în judecată, cererea sa cu privire la eliberarea informației nu a fost satisfăcută și informația nu a fost eliberată. Subliniază reclamanta că este extrem de important că prin neeliberarea informației solicitate ea poate fi sancționată contravențional.

Reclamanta consideră că scopul Inspectoratului Național de Patrulare este neeliberarea informației și limitarea posibilității demonstrării ilegalităților comise de către agentul constator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Reclamanta a relatat că este îndreptățită pe deplin la repararea prejudiciului moral cauzat prin neeliberarea răspunsului la cerere și a informației solicitate. Repararea prejudiciului moral este determinat de suferințele psihice care au fost suportate de solicitantă. Suferințele de ordin psihic sunt condiționate de starea de frustrare, disperare, disconfort cauzat de tergiversarea eliberării informației legal solicitate, aceste fapte creează o stare de tensiune internă permanentă, care în final poate duce la apariția unor dereglări de sănătate, iar în cel mai rău caz apariția unor boli psihice (Scordino vs Italia, 1998, CEDO-IV).

Reclamanta Tudorița Buza a indicat că scopul de bază al reparării prejudiciului moral este de a acorda reclamantei o reparație echitabilă a prejudiciului suportat (Selcuk și Asker vs Turcia). Prejudiciul moral se apreciază în dependență de forța factorilor care au determinat apariția suferințelor psihice și a suferințelor morale. Astfel, cu cât acești factori sunt mai puternici cu atât suferința este mai mare fiind prezentă regula de proporționalitate directă dintre cauză și efect. Prin neprofesionalismul de care a dat dovadă persoana responsabilă de satisfacerea cererii solicitantei Tudorița Buza, aceasta riscă să fie trasă la răspundere contravențională ilegal prin imposibilitatea probării poziției sale în ședința de judecată de examinare a contestației sale, astfel, fiind încălcat principiul egalității armelor în proces prin imposibilitatea prezentării a unor probe incontestabile, probe care într-un mod tendențios nu sunt expediate solicitantului nici până în prezent de către Inspectoratul Național de Patrulare, încălcându-se prevederile exhaustive ale Legii privind accesul

la informație. Prejudiciul moral suportat se atestă prin lezarea unui drept fundamental garantat de Constituția Republicii Moldova la art. 34.

Astfel, prejudiciul moral cauzat nu urmează a fi demonstrat prin careva certificate medicale, lezarea dreptului de a fi informat constituie o premisă de a solicita repararea acestui drept, care desigur că poate fi evaluat prin echivalent bănesc. Respectiv, unica soluție pentru consolidarea acestuia și restabilirii echității sociale este de a-i fi reparat prejudiciul moral și eliberată informația solicitată. În consecință reclamanta conchide că prejudiciul moral real cauzat prin frustrarea și neliniștea permanentă îl estimează la suma de 1000 lei, care consideră că nu este una deloc exagerată.

Reclamanta Tudorița Buza a solicitat admiterea acțiunii, constatarea încălcării termenului legal de prezentare de către pârât a informațiilor oficiale; încasarea prejudiciului moral de la Inspectoratul Național de Patrulare în favoarea sa, pentru încălcarea termenului legal de prezentare a informațiilor oficiale solicitate în sumă de 1000 lei, obligarea pârâtului la prezentarea următoarelor informații: fotografiile efectuate de către angajatul Inspectoratului Național de Patrulare, la întocmirea procesului-verbal nr. MAI04 610734 din 15 martie 2019 și menționat în procesul-verbal nominalizat supra la secțiunea „Anexe”, copia certificată de pe buletinul metrologic al sistemului de măsurare a vitezei Iskra-Video 11795 D; copia certificată de pe certificatul ce atestă competența angajatului Inspectoratului Național de Patrulare, la utilizarea sistemului de măsurare a vitezei Iskra - Video 11795 D; copia certificată de pe fișa de dislocare din data de 15 martie 2019, din care făcea parte agentul Inspectoratului Național de Patrulare.

Prin hotărârea din 05 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Tudorița Buza împotriva Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției, cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea prezentării informației, repararea prejudiciului moral, s-a constatat încălcarea dreptului de acces la informație a lui Tudorița Buza de către Inspectoratul Național de Patrulare, informație solicitată prin cererea primei din 04 aprilie 2019, prin eliberarea acesteia fără a fi semnată de persoana responsabilă, s-a obligat Inspectoratul Național de Patrulare de a furniza lui Tudorița Buza informația solicitată prin cererea sa din 04 aprilie 2019, în modul prevăzut de Legea nr. 982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație, s-a încasat din contul Inspectoratului Național de Patrulare în beneficiul lui Tudorița Buza cu titlu de prejudiciu moral suma de 200 lei, în rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Tudorița Buza, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției, a fost casată parțial hotărârea din 05 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și în această parte a fost emisă o nouă decizie prin care s-a declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Tudorița Buza împotriva Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției, cu privire la repararea prejudiciului moral, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanțele judecătorești inferioare au constatat că la data de la 04 aprilie 2019, Tudorița Buza a depus la Inspectoratul Național de Patrulare, în

temeiul art.6, 10, 11, 16 al Legii privind accesul la informație, o cerere prin care a solicitat: Eliberarea fotografiilor efectuate de către angajatul INP- Sergiu Moga, la întocmirea procesului-verbal nr. MAI04 610734 din 15 martie 2019 și menționat în procesul-verbal nominalizat supra la secțiunea „Anexe”; eliberarea unei copii certificate de pe buletinul metrologic al sistemului de măsurare a vitezei Iskra - Video 11795 D; Eliberarea unei copii certificate de pe certificatul ce atestă competența angajatului INP Sergiu Moga, la utilizarea sistemului de măsurare a vitezei Iskra - Video 11795 D; Eliberarea unei copii certificate de pe fișa de dislocare din data de 15 martie 2019, din care făcea parte agentul INP (f.d.15).

Instanțele judecătorești inferioare au reținut că prin scrisoarea/răspunsul Inspectoratului Național de Patrulare nr. 34/17-2231 din 22 aprilie 2019, cu titlu de anexe pe 4 file au fost expediate în adresa Tudoriței Buza copiile actelor solicitate prin cererea din 04 aprilie 2019.

Instanța de apel a notat că Buza Tudorița are un drept constituțional de acces la informație, care corespunde obligației corelative a furnizorului de a examina cererea și de a furniza informația solicitată, dacă deține informația în cauză și dacă informația solicitată nu cade sub restricțiile prevăzute de lege. Or, dreptul de acces la informație nu este un drept absolut, acesta poate fi îngădit în condițiile legii.

Instanțele judecătorești inferioare au reținut că informația solicitată de Tudorița Buza a fost furnizată integral, în termen, fapt confirmat de reprezentantul reclamantei atât pe parcursul examinării pricinii în instanța de fond, cât și în instanța de apel, însă informația nu a fost autentificată/semnată de persoana responsabilă a furnizorului de informații, la caz Inspectoratul Național de Patrulare, aceasta fiind eliberată doar în copii neautentificate. În lumina celor expuse, instanța de apel a apreciat că fiind întemeiată soluția instanței de fond prin care s-a constatat încălcarea dreptului de acces la informație a lui Tudorița Buza de către Inspectoratul Național de Patrulare, informație solicitată prin cererea primei din 04 aprilie 2019, prin eliberarea acesteia fără a fi semnată de persoana responsabilă și s-a obligat Inspectoratul Național de Patrulare de a furniza Tudoriței Buza informația solicitată prin cererea sa din 04 aprilie 2019, în modul prevăzut de Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000.

Instanța de apel a menționat că , în temeiul art. 21 alin. (3) din Legea nr. 982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație, persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim poate ataca orice acțiune sau inacțiune a persoanei responsabile pentru primirea și examinarea cererilor de acces la informații, dar în special cu privire la: refuzul neîntemeiat de a primi și înregistra cererea, refuzul de a asigura accesul liber și necondiționat la registrele publice aflate la dispoziția furnizorului de informații, încălcarea termenelor și procedurii de soluționare a cererii de acces la informație, neprezentarea sau prezentarea necorespunzătoare a informațiilor solicitate, refuzul neîntemeiat de a prezenta informațiile solicitate, atribuirea neîntemeiată a informației la categoria informațiilor care conțin secrete de stat, secrete comerciale sau la categoria altor informații oficiale cu accesibilitate limitată, secretizarea neîntemeiată a unor informații, stabilirea plății și mărimii acesteia pentru informațiile furnizate, cauzarea unor prejudicii materiale și/sau morale prin acțiunile ilegale ale furnizorului de informații. Prin urmare, se consideră furnizare necorespunzătoare a informației nu doar cazul în care dreptul de liber acces

la informație este lezat total sau parțial, prin - furnizarea unei alte informații decât cea solicitată; - furnizarea numai a unei părți din informația solicitată; - eliberarea unui extras dintr-un document, dar și cazul când informația este furnizată, dar într-un mod neadecvat, care nu asigură finalitatea exercitării dreptului de acces la informație.

Instanța de apel a stabilit că informația solicitată de Tudorița Buza a fost furnizată integral, în termen, fapt confirmat de reprezentantul reclamantei, însă informația nu a fost autenticată/semnată de persoana responsabilă a furnizorului de informații, la caz Inspectoratul Național de Patrulare, aceasta fiind eliberată doar în copii neautentificate. Mai mult, însăși reprezentantul Inspectoratului Național de Patrulare în ședința de judecată din 30 octombrie 2019, a declarat că nu cunoaște despre faptul dacă acestea au fost autentificate de către persoana responsabilă când au fost eliberate reclamantei. Prin urmare, reieșind din cadrul legal precitat, raportat la materialele cauzei, instanța de fond just a constatat că încălcarea de către Inspectoratul Național de Patrulare a procedurii de eliberare a informației solicitate de către Tudorița Buza, ori art. 18 din Legea nr. 982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație, expres prevede că informațiile eliberate conform prezentei legi, vor fi semnate de persoana responsabilă.

Totodată, instanța de apel a constatat că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, în partea dispunerii încasării din contul Inspectoratului Național de Patrulare în beneficiul lui Tudorița Buza cu titlu de prejudiciu moral suma de 200 lei, soluția în cauză fiind adoptată cu aprecierea eronată a probelor administrate și aplicarea eronată a normelor de drept material și normelor de drept procedural.

Instanța de apel a menționat că conform art. 21 alin. (1) al Legii nr. 982 din 11 mai 2000 cu privire la accesul la informație, persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informații poate ataca acțiunile acestuia atât pe cale extrajudiciară, cât și direct în instanța de contencios administrativ competentă. Iar, conform prevederilor art. 23 alin (1) al Legii nr. 982 din 11 mai 2000, în cazul în care persoana care consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce privește accesul la informație i-au fost lezate, precum și în cazul în care nu este satisfăcută de soluția dată de către conducerea furnizorului de informații sau de către organul ierarhic superior al acestuia, ea poate ataca acțiunile sau inacțiunea furnizorului de informații direct în instanța de contencios administrativ competentă.

Instanța de apel a indicat că Legea nr. 982 din 11 mai 2000 cu privire la accesul la informație prevede direct dreptul de sesizare a instanței de contencios administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, în cazul lezării drepturilor sau interesele legitime în ceea ce privește accesul la informație. Conform art. 24 al Legii nr. 982 din 11 mai 2000 cu privire la accesul la informație, în funcție de gravitatea efectelor pe care le-a avut refuzul nelegitim al funcționarului public, responsabil pentru furnizarea informațiilor oficiale, de a asigura accesul la informația solicitată, instanța de judecată decide aplicarea unor sancțiuni în conformitate cu legislația, repararea prejudiciului cauzat prin refuzul nelegitim de a furniza informații sau prin alte acțiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informații, precum și satisfacerea neîntârziată a cererii solicitantului.

Instanța de apel a reținut că procedura administrativă în prezenta cauză a fost inițială la data de 04 aprilie 2019, după intrarea în vigoare a reglementărilor Codului administrativ. Conform art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are

drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept. Conform art.19 din Codul administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative. Conform art. 10 alin. (2) din Codul administrativ, decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual. În cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărîrea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 166 Cod administrativ, în care este prevăzut că cererea prealabilă poate fi depusă numai dacă persoana își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual. Conform art. 167 alin. (4) Cod administrativ, dacă prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată. Conform art. 207 alin. (1), (2) lit. f) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contencios administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 208. În temeiul art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Instanța de apel a menționat și faptul că pentru a formula o acțiune în contencios administrativ, este necesar ca actul emis trebuie să parvină de la o autoritate administrativă, condiția existenței vătămării unui drept recunoscut de lege reclamantului, existența capacității de exercițiu și a celei procesuale, vătămarea dreptului să fie cauzată printr-un act administrativ sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal cererea, obligativitatea îndeplinirii procedurii administrative prealabile (în cazul prevăzut de lege).

Instanța de apel a reținut că Tudorița Buza nu s-a adresat cu cerere prealabilă către Inspectoratul Național de Patrulare cu privire la compensarea prejudiciului moral prin nefurnizarea corespunzătoare a informației solicitate, în temeiul Legii privind accesul la informație, or, prevederile Codului administrativ în vigoare din data de 01 aprilie 2019, prevăd expres obligativitatea părții de a respecta procedura prealabilă în cazul solicitării reparării prejudiciului. Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală constituind un act administrativ individual.

Invocînd netemeinicia și ilegalitatea deciziei enunțate, la 05 martie 2020, Tudorița Buza, reprezentată de avocatul Igor Eremia, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei

instanței de apel cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea depusă de Tudorița Buza să fie admisă integral.

În motivarea recursului recurenta Tudorița Buza a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante ale cauzei, iar concluziile, expuse în decizie, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurenta a indicat că informația solicitată este una extrem de importantă, atât timp cât pe numele Tudoriței Buza este întocmită o cauză contravențională ilegală prin care se dorește sancționarea cu amendă a Tudoriței Buza, invocându-se că prin interiorul localității ea s-ar fi deplasat cu viteză mai mare decât permite Regulamentul Circulației Rutiere al Republicii Moldova, însă informația solicitată de către Tudorița Buza de la Inspectoratul Național de Patrulare nu urmărește doar scopul prezentării unor probe în cadrul dosarului contravențional, aceste înregistrări sunt solicitate cu scopul de a se informa desinestătător cu privire la circumstanțele petrecute în acea zi, ori informația solicitată este o informație care poate și urma să fie prezentată în modul și în forma care ar permite vizualizarea cât și utilizarea ei.

Recurenta Tudorița Buza a menționat că, în principiu, relația corelativă dintre informația solicitată și motivul solicitării este una extrem de importantă, atât timp cât prin Constituția Republicii Moldova este interzisă atragerea la răspundere penală sau contravențională dacă persoana este nevinovată, ceea ce în speța în cauză, instanța de judecată trebuia și urma să aprecieze mai eficient, în sensul acordării unei reparații echitabile riscului și suferințelor suportate de către reclamantă, prin acordarea reparației integral solicitate în volum de 1000 lei, din considerentul că unicul deținător al informației este Inspectoratul Național de Patrulare, respectiv este furnizor de informații obligat prin lege de a o elibera la solicitare.

Recurenta Tudorița Buza a menționat că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 208 Codului administrativ ce se referă la obligația respectării procedurii administrative prealabile.

Recurenta Tudorița Buza consideră că aplicarea prioritara a Codului administrativ, în partea respectării procedurii prealabile, în cazul solicitării reparării prejudiciului moral, ar constitui o ingerință directă și neîntemeiată în dreptul de acces la informație, ori Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul informație la art. 21-23 prevede că persoana se poate adresa instanței de judecată fără respectarea procedurii prealabile. Mai mult, în art. 24 din Legea nominalizată, se specifică că prejudiciul moral cauzat pentru încălcarea dreptului de acces la informație, se va aprecia de către instanța de judecată, în acest sens, Legea nr. 982 din 11 mai 2000 cu privire la accesul la informație, nu prevede că pentru prejudiciul moral trebuie de respectat o procedură prealabilă prin urmare acțiunea privind constatarea încălcării termenului legal de acces la informație este într-o strânsă legătură cu prejudiciul moral,

La 12 martie 2020 Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea depusă de Tudorița Buza să fie respinsă integral ca nefondată.

În motivarea recursului recurentul Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției a indicat că decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante ale cauzei, iar concluziile, expuse în hotărâre și decizie, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurentul a menționat că conform declarațiilor oferite în cadrul examinării acțiunii, de către Tudorița Buza, precum și din argumentarea instanței de fond în hotărârea din 05 noiembrie 2019, se invocă nefurnizarea de către Inspectoratul național de patrulare a informației solicitate din considerent, iar copiile anexate la răspunsul nr. 34/17-2231 din 22 aprilie 2019 sunt neautentificate. În concluzie, Inspectoratul național de patrulare consideră că presupusa cerere privind accesul la informație constituie un abuz de drepturi din partea intimă Tudorița Buza, cu scopul de a se îmbogăți fără justa cauză.

În partea solicitaării prejudiciului moral pentru neprezentarea în termen a informației, recurentul Inspectoratul Național de Patrulare consideră că scopul solicitării presupusului prejudiciu moral ar fi unul nejustificat și chiar abuziv, din motiv că Tudorița Buzu a recunoscut că informația solicitată a fost furnizată integral și în termen, însă nu a fost autentificată/semnată de persoana responsabilă care a eliberat informația.

Recurentul a invocat prevederile art. 24 al Legii privind accesul la informație, art. 2036 alin. (1) și art. 2037 alin. (1) Cod civil, menționând că, pretenția reclamantei referitor la repararea prejudiciului moral instanța de judecată justificat a respins-o, deoarece, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Intimații Tudorița Buzu, Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției nu și-au valorificat dreptul de a depune referințe la recursul depus de Tudorița Buzu și Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției, deși după cum rezultă din avizul de primire, anexat la materialele cauzei, a recepționat copia cererilor de recurs depuse de Tudorița Buzu și Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției la data de 25 martie 2020 și 09 aprilie 2020 (f.d. 106, 108 vol. I).

Examinând admisibilitatea cererilor de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a

încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar conform art. 245 din același cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 05 februarie 2020 (f.d. 75-89) și a fost notificată recurenților prin intermediul poștei electronice la 18 februarie 2020 (f.d. 90), respectiv, recursurile depuse de Tudorița Buza și Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției la 05 martie 2020 și 12 martie 2020, sunt în termen.

Examinând temeiurile recursurilor depuse de Tudorița Buzu și Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că recursurile depuse de Tudorița Buzu și Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursurile depuse de Tudorița Buzu și Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile depuse de Tudorița Buzu și Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Gervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan